

การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
A Study of the Ethical Behavior of the Students at
Ubon Ratchathani Rajabhat University

เยาวรักษ์ ทองพุ่ม
Yaovaruk Thongphum

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
Faculty of Science, Ubon Ratchathani Rajabhat University
E-mail: yaovaruk.t@ubru.ac.th

Received: November 17, 2021; Revised: December 9, 2021; Accepted: December 9, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ และระดับชั้นปีการศึกษา ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 388 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบ Multiple Comparison Test และเลือกใช้ค่าสถิติ LSD ในการทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ทั้งภาพรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้านคือ ด้านความกตัญญูตเวที ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความเมตตา ด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ด้านความมีจิตสาธารณะ และด้านความประหยัด ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อยู่ในระดับสูง

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกตามเพศพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีเพียงด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ที่นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีระดับชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรมทางจริยธรรม ความกตัญญูตเวที ความซื่อสัตย์สุจริต ความเมตตา ความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ความมีจิตสาธารณะ ความประหยัด

Abstract

The objectives of the research were to study levels of the ethical behavior of the students at Ubon Ratchathani Rajabhat University and to compare the ethical behavior of the students at

Ubon Ratchathani Rajabhat University classified by genders and levels of the years of the study. The samples used in the research were 388 students studying at Ubon Ratchathani Rajabhat University in the first semester in the academic year of 2021. They were randomized by multi-stage sampling. The research instrument used was a five-rating scale questionnaire with the reliability of 0.95. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance, a test on pair differences by the mean of the multiple comparison test, and Fisher's Least Significant Difference (LSD) chosen in testing.

The research findings were as follows.

1. The ethical behavior of the students at Ubon Ratchathani Rajabhat University in the overall and in aspects consisting of 6 aspects: gratitude, honesty, kindness, having disciplines and responsibility, public consciousness, and frugality, was at a high level.

2. The comparison of the ethical behavior of the students at Ubon Ratchathani Rajabhat University classified by genders was found that the male and female students had the different ethical behavior with no statistical significance at the level of .05. However, when each aspect was considered, having disciplines and responsibility was the aspect that the male and female students had the different ethical behavior with the statistical significance at the level of 0.05 and the ethical behavior of the students at Ubon Ratchathani Rajabhat University with the different levels of the years of the study had the different ethical behavior with the statistical significance at the level of .05.

Keywords: Ethical Behavior, Gratitude, Honesty, Kindness, Having Disciplines and Responsibility, Public Consciousness, Frugality

บทนำ

สถานการณ์บ้านเมืองของประเทศไทยเราในปัจจุบันนี้ น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ผลักดันให้สังคมไทยมุ่งความสำเร็จทางวัตถุ คนในสังคมแสวงหาความสำเร็จในชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ บ้างก็แสวงหาอำนาจ บ้างก็แสวงหาผลประโยชน์ จนหลายคนมองเห็นตรงกันว่าปัจจุบันสังคมไทยเริ่มอ่อนแอลงเรื่อย ๆ และกำลังเผชิญกับภาวะวิกฤติหลายด้าน ทั้งด้านการเมือง การศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่พึงวิตกกังวลยิ่ง โดยเฉพาะปัญหาความเสื่อมถอยในด้านคุณธรรมจริยธรรมของคนในประเทศ ทั้งในระดับนักการเมือง ข้าราชการหรือคนในแวดวงอาชีพอื่น ๆ ภาพที่เห็นชัดเจนและเป็นข่าวอยู่ทุกวันนี้ก็คือการทุจริต คอร์รัปชัน การก่ออาชญากรรม การเสพและค้ายาเสพติด และยังแพร่ระบาดไปยังกลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา การพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ อาทิการแต่งกายผิดระเบียบ แต่งกายล่อแหลม ซึ่งเป็นมูลเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ การที่นักเรียน นักศึกษา ขายบริการทางเพศเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา การทะเลาะวิวาทของนักศึกษาทั้งภายในสถาบันเดียวกันและต่างสถาบัน เหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มของเยาวชนดังกล่าว ทุกคนต่างลงความเห็นตรงกันว่าเยาวชนไทยของเราขาดการปลูกฝังในด้านคุณธรรมจริยธรรม อาจจะมีอยู่บ้างแต่เป็นแบบฉาบฉวย ไม่เกิดผลที่ถาวรในขณะที่สังคมไทยต้องการเห็นภาพการพัฒนาเยาวชนไทยไปสู่การเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ มีสติปัญญา มีความรู้ และคุณธรรมจริยธรรม รวมทั้งไม่ลืมนึกถึงวัฒนธรรมของชาติในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ทุกครั้งทีกล่าวถึงปัญหาคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยหลายคนมักจะมองไปที่กระบวนการจัดการศึกษา และตอกย้ำเสมอว่าเป็นความล้มเหลวของระบบการศึกษา แต่หากทุกฝ่ายเปิดใจยอมรับว่าปัญหาเรื่องคุณธรรมจริยธรรมนั้นเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติการแก้ไขปัญหานั้นจะต้องเริ่มต้นจากครอบครัว สถานศึกษา และที่สำคัญที่สุดคือผู้ใหญ่ทุกคนในสังคมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน เนื่องจากการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้ประสบความสำเร็จสูงสุดนั้นต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่าง ถ้าพิจารณาพื้นฐานปัญหาคุณธรรมจริยธรรมของเด็กและเยาวชนไทยส่วนหนึ่งนั้นเริ่มจาก “ปัญหาด้านครอบครัว” ซึ่งเกิดจากการที่ครอบครัวแตกแยก พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน พ่อแม่ไม่มีเวลาให้บุตรหลาน การใช้ความรุนแรงในครอบครัว และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งประเด็นปัญหาของสังคมที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนไทยลำดับต้น ๆ เช่น ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ซึ่งจะนำไปสู่การมีความรัก การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมถึงภัยจากสื่อเทคโนโลยี โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต และการเข้าถึงอบายมุขทั้งหลาย บุหรี่ ยาเสพติดได้ง่ายดายและที่สำคัญคือ “การขาดแบบอย่างที่ดี” นั่นเอง สังคมอยากเห็นภาพเด็กและเยาวชนเป็นเช่นไร ทุกคนในสังคมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูผู้สอน ผู้บริหาร นักการเมือง ผู้นำสังคม ผู้นำประเทศต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี เพราะการเป็นแบบอย่างที่ดีนั้นถือเป็นวิธีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ดีที่สุด ดังนั้นคุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นกลไกของสังคมที่ทำหน้าที่เป็นบรรทัดฐานของความประพฤติ เป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรควรประพฤติปฏิบัติและจะต้องปลูกฝังให้กับคนในสังคม เพราะถ้าคนในสังคมเป็นคนดีแล้ว สังคมก็จะมีความสุข แต่ถ้าคนในสังคมไม่ดีก็จะมี ความวุ่นวายเดือดร้อน มีการเอารัดเอาเปรียบแก่งแย่ง แม้จะมีกฎหมายบังคับไว้คนก็พยายามที่จะหลีกเลี่ยง ในปัจจุบันปัญหาจากความบกพร่องทางจริยธรรมเกิดขึ้นทั่วโลกสังคมมีแต่ความสับสนวุ่นวาย คดโกง เอารัดเอาเปรียบกันอยู่ตลอดเวลา

จากปัญหาดังกล่าวภาครัฐได้พยายามที่จะหาแนวทางแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง ดังที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 ได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักในการพัฒนาคนซึ่งจะสร้างโอกาสการเรียนรู้ของคุณธรรมจริยธรรม อย่างต่อเนื่อง ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา ซึ่งแผนดังกล่าวได้ระบุชัดเจนที่จะให้สถาบันทางการศึกษามุ่งพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ค้นหาศักยภาพของผู้เรียนและพัฒนาให้สอดคล้องกับความสามารถและความถนัด มุ่งสู่ความเป็นเลิศ เชื่อมโยงการเรียนในระบบและนอกระบบการศึกษาควบคู่กับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ประกอบกับเจตนารมณ์ ความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 คุณธรรมจริยธรรมเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิต และสังคมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่เก่งและดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ดังนั้นการวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาพฤติกรรมทางคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เพื่อให้ทราบพฤติกรรมดังกล่าว และได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างคนดีและพัฒนาบัณฑิตให้เป็นคนเก่ง มีความรู้ มีคุณธรรม เป็นผู้มีส่วนทำให้สังคมสงบสุข อันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 12,422 คน

1.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยคำนวณขนาดของตัวอย่างจากสูตรการหาขนาดของตัวอย่างแบบทราบความแปรปรวนของประชากร กำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ดังสูตรของ Taro Yamane (1967) ได้ตัวอย่างจำนวน 388 คน จากนั้นทำการเลือกตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำแนกตาม เพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมทางจริยธรรม 6 ด้านคือ ด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความเมตตา ด้านความประหยัด ด้านความกตัญญูกตเวที และด้านความมีจิตสาธารณะ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามวัดพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check list) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่สังกัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ซึ่งมี 6 ด้านประกอบด้วย ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ด้านความเมตตา ด้านความประหยัด ด้านความกตัญญูกตเวที และด้านความมีจิตสาธารณะ ในการดำเนินการหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงและความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป ได้จำนวน 26 ข้อ จากนั้นนำข้อคำถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่นโดยวิธีครอนบาคแอลฟา พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 388 ชุด ได้รับคืนมาจำนวน 388 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งมีความครบถ้วนสมบูรณ์ทุกชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนาในการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยได้แบ่งระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา ออกเป็น 5 ระดับคือ

คะแนน	หมายถึง
5	การกระทำนั้นเกิดขึ้นกับท่านบ่อยที่สุด
4	การกระทำนั้นเกิดขึ้นกับท่านบ่อย
3	การกระทำนั้นเกิดขึ้นกับท่านเป็นครั้งคราว
2	การกระทำนั้นเกิดขึ้นกับท่านน้อย
1	การกระทำนั้นเกิดขึ้นกับท่านน้อยที่สุดหรือไม่เกิดขึ้นเลย

ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลค่าความหมายของค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมตามหลักเกณฑ์
ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	หมายถึง
1.00 – 2.33	ระดับพฤติกรรมต่ำ
2.34 – 3.66	ระดับพฤติกรรมปานกลาง
3.67 – 5.00	ระดับพฤติกรรมสูง

ซึ่งได้จากการคำนวณตามสูตรอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 388 คน จำแนกตามเพศชาย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.26 และ เพศหญิง จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 74.74 จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษา ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 49.74 และจำแนกตามคณะที่สังกัด ซึ่งส่วนใหญ่ศึกษาศาสตร์ศึกษาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.61

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

พฤติกรรมทางจริยธรรม	$\bar{X}$	S	ระดับพฤติกรรมทางจริยธรรม
ด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ	4.34	.56	สูง
ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	4.75	.43	สูง
ด้านความเมตตา	4.47	.58	สูง
ด้านความประหยัด	3.83	.86	สูง
ด้านความกตัญญูกตเวที	4.90	.31	สูง
ด้านความมีจิตสาธารณะ	4.25	.57	สูง
ภาพรวม	4.40	.36	สูง

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยภาพรวม ปฏิบัติอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา ปฏิบัติอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความกตัญญูตเวที ($\bar{X}=4.90$) ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X}=4.75$) ด้านความเมตตา ($\bar{X}=4.47$) ด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ($\bar{X}=4.34$) ด้านความมีจิตสาธารณะ ($\bar{X}=4.25$) และ ด้านความประหยัด ($\bar{X}=3.83$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกตาม เพศ และระดับชั้นปีที่ศึกษา ผลปรากฏดังตารางที่ 2 - 4

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมทางจริยธรรม	เพศ	$\bar{X}$	S	t
ด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ	ชาย	4.18	.58	-3.36*
	หญิง	4.39	.54	
ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	ชาย	4.77	.39	0.60
	หญิง	4.74	.44	
ด้านความเมตตา	ชาย	4.43	.59	-0.86
	หญิง	4.49	.58	
ด้านความประหยัด	ชาย	3.83	.81	-0.06
	หญิง	3.84	.87	
ด้านความกตัญญูตเวที	ชาย	4.91	.38	0.36
	หญิง	4.90	.28	
ด้านความมีจิตสาธารณะ	ชาย	4.17	.59	-1.61
	หญิง	4.27	.57	
โดยเฉลี่ยรวม	ชาย	4.35	.38	-1.62
	หญิง	4.41	.36	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีเพียงด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ที่นักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

พฤติกรรมทางจริยธรรม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	3.87	4	0.97	3.18*
	ภายในกลุ่ม	116.70	383	.31	
	รวม	120.57	387		
ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	ระหว่างกลุ่ม	0.75	4	0.19	1.01
	ภายในกลุ่ม	70.575	383	.18	
	รวม	71.31	387		
ด้านความเมตตา	ระหว่างกลุ่ม	1.11	4	0.28	0.81
	ภายในกลุ่ม	130.39	383	0.34	
	รวม	131.50	387		
ด้านความประหยัด	ระหว่างกลุ่ม	10.12	4	2.53	3.53*
	ภายในกลุ่ม	274.54	383	0.72	
	รวม	284.65	387		
ด้านความกตัญญูกตเวที	ระหว่างกลุ่ม	0.15	4	0.04	0.40
	ภายในกลุ่ม	36.09	383	0.09	
	รวม	36.24	387		
ด้านความมีจิตสาธารณะ	ระหว่างกลุ่ม	2.60	4	0.65	1.99
	ภายในกลุ่ม	125.26	383	0.33	
	รวม	127.86	387		
โดยเฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.49	4	0.37	2.88*
	ภายในกลุ่ม	49.58	383	0.13	
	รวม	51.07	387		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน โดยภาพรวม นักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่เพื่อหาความแตกต่างระหว่างชั้นปี โดยใช้วิธีการทดสอบ Multiple Comparison Test และเลือกใช้ค่าสถิติ LSD ในการทดสอบ แสดงผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างในภาพรวมของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกตาม ระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ระดับชั้นปีที่ศึกษา				
		1 (4.39)	2 (4.37)	3 (4.37)	4 (4.52)	5 (4.92)
1	4.39	-	0.02	0.02	-0.13	-0.53*
2	4.37		-	-0.01	-0.15*	-0.56*
3	4.37			-	-0.15*	-0.55*
4	4.52				-	-0.40
5	4.92					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างในภาพรวมของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 กับ ปีที่ 5 ชั้นปีที่ 2 กับ ปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับ ปีที่ 5 ชั้นปีที่ 3 กับ ปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 กับ ปีที่ 5 ซึ่งนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 กับ ปีที่ 5 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันมากที่สุด มีค่าความแตกต่างเท่ากับ .56

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ทั้งภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับสูง ทั้ง 6 ด้านคือ ด้านความกตัญญูตเวที ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความเมตตา ด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ด้านความมีจิตสาธารณะ และด้านความประหยัด

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกตามเพศพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน ด้านคือด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ โดยที่นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมสูงกว่า นักศึกษาชาย และการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่เพื่อหาความแตกต่างระหว่างชั้นปี โดยใช้วิธีการทดสอบ Multiple Comparison Test และเลือกใช้ค่าสถิติ LSD ในการทดสอบความแตกต่างในภาพรวมของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 กับ ปีที่ 5 ชั้นปีที่ 2 กับ ปีที่ 4 ชั้นปีที่ 2 กับ ปีที่ 5 ชั้นปีที่ 3 กับ ปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 กับ ปีที่ 5 ซึ่งนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 กับ ปีที่ 5 มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันมากที่สุด มีค่าความแตกต่างเท่ากับ .56

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา ทั้งภาพรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้านคือ ด้านความกตัญญูทศเวท ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ด้านความเมตตา ด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ด้านความมีจิตสาธารณะ และด้านความประหยัด ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี อยู่ในระดับสูงนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีได้รับการพัฒนาให้มีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา ก่ำท่า (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมในภาพรวมทั้ง 6 ด้านคือ ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต การรักษาระเบียบวินัย ความสามัคคี ความอดทน ความยุติธรรม มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมโดยภาพรวมระดับจริยธรรมนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อยู่ในระดับสูง จำนวน 14 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความขยันหมั่นเพียร ความอดทนอดกลั้น ความเมตตากรุณา ความเสียสละ ความกตัญญูทศเวท ความยุติธรรม ความกล้าหาญ ความประหยัดอดออม ความมีเหตุผล ความเคารพและยอมรับในตนเองและผู้อื่น และความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำแนกตามเพศพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมทางจริยธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีเพียงด้านความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ที่นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา ก่ำท่า (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวม มีพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีเพียงด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต การรักษาระเบียบวินัย ความสามัคคี และความยุติธรรมเท่านั้นที่นักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน โดยภาพรวม นักศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีพฤติกรรมทางจริยธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 9 ด้าน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทนอดกลั้น ความสามัคคี ความกตัญญูทศเวท ความยุติธรรม ความมีเหตุผล ความเคารพและยอมรับในตนเองและผู้อื่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ ศิลรัตน์ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าระดับชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่ทำให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมทั้งไม่แตกต่างและแตกต่างกัน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเป็นไปในลักษณะเดียวกัน ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ ประการแรก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายอยู่ในช่วงอายุประมาณ 12 –18 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลาย นับว่าเป็นวัยที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นวัยที่เด็กใช้สติปัญญาหาเหตุผลแสวงหาค่านิยมของตนเองเพื่อนำไปสู่การดำเนินชีวิตเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ประการที่สองน่าจะเป็นเพราะว่า การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

และตอนปลาย มีจุดเน้นให้โรงเรียนปลูกฝังใน เรื่องเดียวกัน คือ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความอดทน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา ทั้งภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับสูง ทั้ง 6 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ความกตัญญูกตเวที ความซื่อสัตย์สุจริต ความเมตตา ความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ ด้านความมีจิตสาธารณะ และด้านความประหยัด จึงน่าจะเชื่อได้ว่าพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านนี้เป็นความต้องการของสถานศึกษาและนักศึกษา ตลอดจนองค์กรที่จะได้รับทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความสามารถพร้อมทั้งมีพฤติกรรมทางจริยธรรมในด้านต่าง ๆ อีกด้วย ดังนั้นมหาวิทยาลัยก็น่าจะสนับสนุนให้มีการเรียนการสอน หรืออบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มเติมพฤติกรรมทางจริยธรรมให้กับนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้นจนเป็นที่ต้องการขององค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ

1. จากผลการวิจัยพบว่าเมื่อนำพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ไปเปรียบเทียบกับเพศและระดับชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการทดสอบระดับของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาก่อน โดยเน้นเรื่องการปฏิบัติ เมื่อได้ผลแล้วควรจัดให้มีการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นในกระบวนการของรายวิชาเพื่อเสริมตามข้อมูลที่ได้รับแล้วเน้นในจุดที่ด้อย เพื่อให้ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเป็นที่ต้องการขององค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสถาบันของรัฐและเอกชนเพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้อาจารย์ผู้สอน หรือนักศึกษา หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชา หรือคณะต่าง ๆ ว่ามีพฤติกรรมทางจริยธรรมในระดับใด

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ ปัญญาภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนันรัตน์ รูปใหญ่ และอาจารย์สุนทร ชัยปายาง ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กรรณิการ์ ภริมย์รัตน์. การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2550.
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2549.

ณรงค์ ศีลารัตน์. ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2544.

นิตยา ก่ำทา. การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2548.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับ
ส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.

Yamane, Taro. *Statistics, An Introductory Analysis*. 2nd ed., New York: Harper and Row, 1967.